U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Petra Mikeše v právní věci žalobce: **A. H.,** proti žalovanému: **Krajský soud v Brně,** se sídlem Rooseveltova 16, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 26. 4. 2018, č. j. 31 A 326/2017 – 22,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil u Krajského soudu v Brně žalobami proti rozhodnutím téhož soudu ze dne ze dne 10. 8. 2017, č. j. 31 A 159/2017 - 19, ze dne 4. 10. 2017, č. j. 30 A 132/2017 - 20, ze dne 18. 10. 2017, č. j. 62 A 146/2017 - 21, ze dne 22. 9. 2017, č. j. 16 Co 272/2017 - 228, ze dne 31. 10. 2017, č. j. 15 Co 269/2017 - 124, ze dne 10. 11. 2017, č. j. 29 A 246/2017 - 28, ze dne 31. 10. 2017, ve věci sp. zn. 31 A 306/2017, ze dne 18. 10. 2017, ve věci sp. zn. 31 A 234/2017, ze dne 1. 11. 2017, ve věci sp. zn. 31 A 223/2017, ze dne 2. 11. 2017, č. j. 70 Co 222/2017 - 142. Krajský soud usnesením ze dne 26. 4. 2018, č. j. 31 A 326/2017 - 22, spojil tyto žaloby vedené pod sp. zn. 31 A 326/2017, sp. zn. 31 A 357/2017, sp. zn. 31 A 1/2018, sp. zn. 31 A 6/2018, sp. zn. 31 A 9/2018, sp. zn. 31 A 10/2018, sp. zn. 31 A 13/2018, sp. zn. 31 A 14/2018, sp. zn. 31 A 15/2018 a sp. zn. 31 A 20/2017, ke společnému projednání a odmítl je. Žalobce podal obsahově totožné kasační stížnosti směřující proti v záhlaví uvedenému usnesení a proti neexistujícím usnesením v každé další věci vedené pod výše vyjmenovanými sp. zn. Nicméně jak již bylo uvedeno, vyjmenované věci krajský soud spojil ke společnému projednání a rozhodl o nich jedním, v záhlaví uvedeným usnesením, všechna žalobcova podání tedy směřují proti tomuto jednomu usnesení a jedná se o jednu kasační stížnost.

[2] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je nepřípustná. Rozhodnutí soudů vydaná v soudním řízení nejsou rozhodnutími správních orgánů v oblasti veřejné správy, a proto nemohou být přezkoumávána ve správním soudnictví (k tomu srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. 10 As 95/2017 - 10, ze dne 11. 4. 2017, č. j. 4 As 72/2017 - 10, ze dne 4. 5. 2017, č. j. 10 As 125/2017 – 11).

[3] Vzhledem k těmto skutečnostem Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

[4] S ohledem na nepřípustnost podaného návrhu se Nejvyšší správní soud nezabýval namítanou podjatostí soudců Krajského soudu v Brně ani nečinil žádné další procesní kroky (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2017, č. j. 8 As 1/2017 - 10, ze dne 26. 1. 2017, č. j. 8 As 7/2017 - 8, ze dne 30. 3. 2017, č. j. 1 As 126/2017 - 9 atp.). Nutno dodat, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci, resp. v jeho rozhodování, což je stěžovateli známo i z dřívějších rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (viz např. usnesení ze dne 17. 7. 2014, č. j. Nao 232/2014 - 18, nebo ze dne 21. 10. 2014, č. j. 8 As 136/2014 - 67).

[5] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2018

Mgr. David Hipšr
předseda
senátu